ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 01.12.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**493**

**ZÁKON**

z 9. novembra 2001,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

**Čl. I**

Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z., zákona č. 12/1998 Z. z., zákona č. 219/1999 Z. z., zákona č. 367/1999 Z. z. a zákona č. 240/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 sa slová „daňovými úradmi a obcami“ nahrádzajú slovami „správcami dane“.
2. V § 1a písmeno b) znie:

   „b) správcom dane

      1. daňový úrad[1a]) a obec,

      2. colný úrad podľa osobitného zákona,[1b])“.

   Poznámky pod čiarou k odkazom 1a a 1b znejú:

   „1a) Zákon č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly.

   1b) Zákon č. 239/2001 Z. z. o spotrebnej dani z minerálnych olejov.“.
3. § 1a sa dopĺňa písmenami i) a j), ktoré znejú:

   „i) orgánom najbližšie nadriadeným správcom dane podľa písmena b) prvého bodu Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „daňové riaditeľstvo“) a správcovi dane podľa písmena b) druhého bodu Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky[1c]) (ďalej len „colné riaditeľstvo“),

   j) zamestnancom správcu dane zamestnanec, ktorého zamestnávateľom je daňové riaditeľstvo,[1a]) colné riaditeľstvo[1c]) alebo obec.“.

   Poznámka pod čiarou k odkazu 1c znie:

„1c) Zákon č. 240/2001 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve.“.

4. V § 3 ods. 3 sa za slová „riadi sa miestom,“ vkladajú slová „kde má daňový subjekt stálu prevádzkareň, alebo miestom,“.

5. V § 3 ods. 4 sa slová „územné finančné orgány“ nahrádzajú slovami „daňové úrady“.

6. V § 3 odseky 10 a 11 znejú:

„(10) Na určenie miestnej príslušnosti pri dani

a) z nehnuteľností vyrubovanej na zdaňovacie obdobie je rozhodujúci stav k prvému dňu zdaňovacieho obdobia,

b) vyberanej zrážkou je rozhodujúci stav v čase vykonania zrážky.

(11) Ak je miestne príslušných niekoľko správcov dane, konanie vykoná ten z nich, ktorý ho začal ako prvý, ak sa príslušní správcovia nedohodnú inak. Spory o miestnu príslušnosť medzi daňovými úradmi, ako aj medzi colnými úradmi rozhoduje orgán im najbližšie nadriadený; spory medzi daňovým úradom a colným úradom rozhoduje Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).“.

7. V § 3 ods. 14 sa slová „Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“)“ nahrádzajú slovom „ministerstvo“.

8. V § 5 ods. 1 sa za slová „platiteľ dane,“ vkladajú slová „daňový dlžník podľa osobitného zákona,[1b])“.

9. V § 15 ods. 5 písm. a) sa za slovo „dane“ vkladajú slová „a písomného poverenia zamestnanca správcu dane na výkon daňovej kontroly“.

10. V § 15 ods. 14 sa slovo „výzvy“ nahrádza slovom „žiadosti“ a vypúšťajú sa slová „ktorým je daňový úrad, vždy vykoná daňovú kontrolu a správca dane, ktorým je obec,“.

11. V § 15a odsek 2 znie:

„(2) Správca dane predbežné opatrenie zruší, len čo pominie dôvod, pre ktorý bolo uložené; ak pominul dôvod len sčasti, predbežné opatrenie sa zruší len čiastočne. Ak správca dane po vykonaní daňovej kontroly alebo opakovanej daňovej kontroly vyrubí daň alebo jej rozdiel, predbežné opatrenie stráca účinnosť dňom úplného zaplatenia daňového nedoplatku alebo dňom jeho úplného uhradenia vykonaním kompenzácie podľa § 63.“.

12. V § 17 sa za odsek 8 vkladajú nové odseky 9 a 10, ktoré znejú:

„(9) Ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk právnickej osobe na adresu jej sídla, ktorú nahlásila správcovi dane pri plnení svojej registračnej a oznamovacej povinnosti (§ 31), písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, o tom nedozvie.

(10) Ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk fyzickej osobe oprávnenej podnikať na adresu trvalého pobytu alebo jej miesta podnikania, ktorú nahlásila správcovi dane pri plnení svojej registračnej a oznamovacej povinnosti (§ 31), písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi po troch dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikať o tom nedozvie.“.
Doterajšie odseky 9 a 10 sa označujú ako odseky 11 a 12.

13. V § 19 odsek 1 znie:

„(1) Ak nie je správcovi dane známy pobyt adresáta, doručí písomnosť verejnou vyhláškou.“.

14. V § 20 odsek 2 znie:

„(2) Daňové subjekty podávajú príslušnému správcovi dane priznania alebo hlásenia spôsobom podľa § 38, ak tento zákon alebo osobitný zákon[4]) neustanovuje inak.“.

15. V § 20 odsek 4 znie:

„(4) Podanie urobené telefaxom, prostredníctvom elektronickej pošty alebo na elektronickom záznamovom médiu treba doručiť aj v písomnej forme, a to do piatich pracovných dní od jeho odoslania, inak sa nepovažuje za doručené.“.

16. V § 23 sa odsek 5 dopĺňa písmenami s), t), u) a v), ktoré znejú:

„s) Štatistickému úradu Slovenskej republiky na účely vedenia štatistických registrov a štátnych štatistických zisťovaní podľa osobitného zákona,[8h])

t) okresným úradom alebo krajským úradom na účely podľa osobitného zákona,[8i])

u) Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky alebo okresnému úradu na účely podľa osobitného zákona.[8j])

v) príslušnému úradu iného štátu, ktorý je oprávnený uskutočňovať vzájomnú medzinárodnú spoluprácu vo veciach daní podľa medzinárodných zmlúv.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8h, 8i a 8j znejú:

„8h) Zákon Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov.

8i) § 58 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov.

8j) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení zákona č. 70/1997 Z. z.“.

17. V § 23 odsek 8 znie:

„(8) Porušením daňového tajomstva nie je oznámenie správcu dane o registrácii daňového subjektu podľa § 31 ods. 18.“.

18. V § 23a odsek 1 znie:

„(1) Na účely podľa § 23 ods. 5 oznamuje alebo sprístupňuje daňové tajomstvo

a) riaditeľ daňového úradu alebo ním poverený zamestnanec,

b) generálny riaditeľ daňového riaditeľstva alebo ním poverený zamestnanec,

c) riaditeľ colného úradu alebo ním poverený zamestnanec,

d) generálny riaditeľ colného riaditeľstva alebo ním poverený zamestnanec,

e) minister financií alebo ním poverený zamestnanec,

f) starosta obce alebo ním poverený zamestnanec.“.

19. V § 23a ods. 2 sa slovo „ústredné“ nahrádza slovami „daňové riaditeľstvo, colné“.

20. V § 23b ods. 1 sa za slová „daňový úrad“ vkladajú slová „a colný úrad“.

21. V § 23b odsek 2 znie:

„(2) Daňové riaditeľstvo a colné riaditeľstvo na základe postupu podľa odseku 1 vypracujú súpisy daňových dlžníkov na účely zverejnenia zoznamu daňových dlžníkov. V druhom polroku bežného roka daňové riaditeľstvo zverejní z obidvoch súpisov spoločný zoznam tých daňových dlžníkov, ktorých celková suma daňového nedoplatku presahuje u fyzickej osoby 500 000 Sk a u právnickej osoby 5 000 000 Sk.“.

22. V § 31 ods. 6 sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „Ak daňový subjekt, ktorým je fyzická osoba, pri plnení svojej registračnej alebo oznamovacej povinnosti uvedie niekoľko miest podnikania, je povinný vyznačiť, ktoré miesto podnikania je miestom, na ktoré sa majú doručovať písomnosti.“.

23. V § 31 ods. 18 sa vypúšťajú slová „ako platiteľ dane“.

24. V poznámke pod čiarou k odkazu 10a sa citácia „Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.“ nahrádza citáciou „Napríklad zákon č. 366/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

25. V § 32 ods. 5 sa v prvej vete vypúšťajú slová „s výnimkou platieb za obstaranie zásob“.

26. § 32 sa dopĺňa odsekom 14, ktorý znie:

„(14) Daňový subjekt so sídlom alebo s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a zahraničný daňový subjekt, ktorý má na území Slovenskej republiky stálu prevádzkareň, sú povinné oznámiť miestne príslušnému správcovi dane uzatvorenie každej zmluvy s daňovým subjektom so sídlom alebo s bydliskom v zahraničí, na ktorej základe môže vzniknúť na území Slovenskej republiky stála prevádzkareň, a to do pätnástich dní po uzatvorení takej zmluvy.“.

27. V § 35 ods. 1 sa bodka za prvou vetou nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „za nepodanie majetkového priznania alebo písomného vyhlásenia podľa § 40 správca dane môže uložiť fyzickej osobe pokutu vo výške 2 000 Sk.“.

28. V § 35 ods. 7 až 10 sa za slová „správca dane“ vkladá čiarka a slová „ktorým je daňový úrad“.

29. V § 38 odsek 2 znie:

„(2) Daňové priznanie alebo hlásenie možno účinne podať podľa vzoru, ktorý ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo[8aa]) a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“) uverejnením oznámenia o jeho vydaní alebo na tlačive vydanom podľa tohto vzoru. Súčasťou daňového priznania alebo hlásenia sú aj prílohy označené na príslušnom vzore tlačiva alebo ustanovené na základe osobitného zákona.[8ab]) So súhlasom správcu dane možno daňové priznanie alebo hlásenie podať aj prostredníctvom elektronickej pošty alebo na elektronickom záznamovom médiu, a to v prípade, ak údaje, ich obsah a usporiadanie sú totožné so vzorom, ktorý vydá ministerstvo. Ustanovenie § 20 ods. 4 tým nie je dotknuté.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8aa a 8ab znejú:

„8aa) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

8ab) Zákon č. 563/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

30. V § 38 odsek 4 znie:

„(4) Ak je zdaňovacie obdobie kratšie ako jeden rok, podáva sa daňové priznanie alebo hlásenie do 15 dní po uplynutí tohto zdaňovacieho obdobia, ak osobitný zákon neustanovuje inak.[6eb]) Ak v zdaňovacom období nevznikne daňová povinnosť, oznámi túto skutočnosť daňový subjekt správcovi dane v rovnakej lehote, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon,[6eb]) podá daňové priznanie. Túto lehotu nemožno predĺžiť.“.

31. V § 38 odsek 6 znie:

„(6) Správca dane môže na žiadosť daňovníka alebo z vlastného podnetu predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania najviac o tri mesiace. Ak súčasťou príjmov uvedených v daňovom priznaní sú príjmy plynúce zo zdrojov v zahraničí alebo príjmy stálej prevádzkarne právnickej osoby alebo fyzickej osoby so sídlom alebo s trvalým pobytom v zahraničí, môže správca dane predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania najdlhšie do 30. septembra roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty sa nemožno odvolať. Ak daňovníkovi daňové priznanie na daň z príjmov vypracúva daňový poradca, predlžuje sa lehota na podanie daňového priznania do 30. júna roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Túto skutočnosť je správca dane povinný overiť. Lehota sa predlžuje len za podmienky, že sa plnomocenstvo pre daňového poradcu na zastupovanie daňovníka predloží najneskôr 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia miestne príslušnému správcovi dane. Ak v predĺženej lehote je daňovému poradcovi pozastavený výkon

daňového poradenstva[8ba]) alebo daňový poradca je vyčiarknutý zo zoznamu daňových poradcov a má zrušené osvedčenie,[8bb]) alebo právnická osoba je vyčiarknutá zo zoznamu daňových poradcov[8bc]) a daňové priznanie v predĺženej lehote podá daňovník sám, považuje sa lehota za zachovanú.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8ba, 8bb a 8bc znejú:

„8ba) § 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov v znení neskorších predpisov.

8bb) § 11 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 378/1996 Z. z.

8bc) § 12 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

32. V § 38 odsek 9 znie:

„(9) Ak zanikne daňovník bez vykonania likvidácie, jeho právny nástupca alebo orgán, ktorý o zrušení rozhodol, je povinný podať do konca nasledujúceho mesiaca od jeho zániku daňové priznanie za uplynulú časť zdaňovacieho obdobia; rovnako postupuje právny nástupca v prípade, ak za zdaňovacie obdobie predchádzajúce zdaňovaciemu obdobiu, v ktorom daňovník zanikol, nebolo podané daňové priznanie. Ak zanikne právnická osoba, ktorá je platiteľom dane podľa osobitného zákona[6eb]) alebo daňovým dlžníkom podľa osobitného zákona,[1b]) daňové priznanie sa podáva v lehote podľa osobitného zákona[6eb]) v mesiaci, ktorý nasleduje po skončení posledného zdaňovacieho obdobia. Správca dane môže túto lehotu v odôvodnených prípadoch predĺžiť až na tri mesiace.“.

33. V § 38 sa vypúšťa odsek 10.

Doterajšie odseky 11 až 17 sa označujú ako odseky 10 až 16.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8c a 8d sa vypúšťajú.

34. V § 38 odsek 11 znie:

„(11) Ak daňovník spĺňa podmienky na vznik stálej prevádzkarne až v zdaňovacom období, ktoré nasleduje po zdaňovacom období, v ktorom začal vykonávať činnosť, je povinný podať daňové priznanie za toto zdaňovacie obdobie do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola splnená podmienka vzniku stálej prevádzkarne. Za zdaňovacie obdobie, v ktorom daňovník pokračuje v činnosti, postupuje pri podávaní daňového priznania podľa odseku 3. Pri zrušení stálej prevádzkarne je daňovník povinný podať daňové priznanie najneskôr do konca nasledujúceho mesiaca za uplynulú časť roka.“.

35. V § 38 odsek 15 znie:

„(15) Platiteľ dane z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov je povinný predkladať miestne príslušnému správcovi dane do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov znížených o sumy podľa osobitného zákona,[8bd]) poskytnutých jednotlivým daňovníkom v peňažnej i nepeňažnej forme za uplynulé zdaňovacie obdobie a o zrazených preddavkoch na daň z týchto príjmov. Hlásenie musí obsahovať aj meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu osoby, ktorej bol príjem poskytnutý, jej rodné číslo, výšku zrazeného preddavku na daň a zrazenú daň, základ dane.[8bd]) Hlásenie možno účinne podať podľa vzoru, ktorý ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo a ktoré sa vyhlasuje v zbierke zákonov uverejnením oznámenia o jeho vydaní alebo na tlačive vydanom podľa tohto vzoru. So súhlasom správcu dane možno hlásenie podať aj prostredníctvom elektronickej pošty alebo na elektronickom záznamovom médiu, a to v prípade, ak údaje, ich obsah a usporiadanie sú totožné so vzorom, ktorý vydá ministerstvo. Ustanovenie § 20 ods. 4 tým nie je dotknuté.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8bd znie:

„8bd) § 6 ods. 12 zákona č. 366/1999 Z. z. v znení zákona č. 466/2000 Z. z.“.

36. V § 38 ods. 16 sa slová „vyhlásením konkurzu“ nahrádzajú slovami „je na daňovníka vyhlásený konkurz“.

37. V § 39 odsek 5 znie:

„(5) Opravné alebo dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie sa podáva spôsobom podľa § 38 ods. 2 a musí byť podané písomne a označené ako opravné alebo dodatočné. V dodatočnom daňovom priznaní alebo hlásení sa vyznačia aj rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu alebo hláseniu alebo len rozdiely, ak tak ustanovuje osobitný zákon.[6eb])“.

38. § 40 vrátane nadpisu znie:

**„§ 40**
**Majetkové priznanie**

(1) Fyzické osoby, ktoré majú v Slovenskej republike trvalý pobyt alebo majú povolenie na trvalý pobyt,[11da]) podávajú majetkové priznanie s uvedením majetku, ktorý vlastnia na území Slovenskej republiky i v zahraničí. Za fyzickú osobu, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony, alebo za maloletého, ktorí vlastnia majetok, podáva majetkové priznanie ich zákonný zástupca, opatrovník alebo pestún.

(2) Majetkové priznanie sa podáva do 30. septembra každého tretieho kalendárneho roka podľa stavu majetku k 31. decembru kalendárneho roka, ktorý predchádza roku, v ktorom sa podáva majetkové priznanie, počnúc rokom 2001, ak tento zákon neustanovuje inak. Pred uplynutím lehoty na podanie majetkového priznania môže fyzická osoba podľa odseku 1 podať opravné majetkové priznanie a na predchádzajúce podané majetkové priznanie sa neprihliada. Majetkové priznanie a opravné majetkové priznanie sa podávajú miestne príslušnému správcovi dane na správu daní z príjmov; na opravné majetkové priznanie sa rovnako vzťahujú odseky 3 až 14. Na majetkové priznanie a opravné majetkové priznanie sa primerane vzťahuje § 41.

(3) Fyzická osoba podľa odseku 1 je povinná podať majetkové priznanie vrátane jeho príloh vždy písomne najneskôr v lehote určenej podľa odseku 2 podľa vzoru, ktorý ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo a ktoré sa vyhlasuje v zbierke zákonov uverejnením oznámenia o jeho vydaní alebo na tlačive vydanom podľa tohto vzoru. So súhlasom správcu dane možno majetkové priznanie podať aj prostredníctvom elektronickej pošty alebo na elektronickom záznamovom médiu, ak údaje, ich obsah a usporiadanie sú totožné so vzorom, ktorý vydá ministerstvo. Ustanovenie § 20 ods. 4 tým nie je dotknuté.

(4) Majetkové priznanie musí obsahovať majetok podľa odseku 1 v členení na

a) nehnuteľný majetok,

b) hnuteľný majetok,

c) majetkové práva a iné majetkové hodnoty.

(5) Majetkové priznanie je fyzická osoba podľa odseku 1 povinná podať, ak vlastní majetok podľa odseku 4 písm. a) nadobudnutý od 1. septembra 1999, ktorého súhrnná hodnota je vyššia ako 1 500 000 Sk. Majetkové priznanie je fyzická osoba podľa odseku 1 povinná podať aj vtedy, ak vlastní majetok podľa odseku 4 písm. b) a c), ktorého súhrnná hodnota je vyššia ako 1 500 000 Sk. Do tejto súhrnnej hodnoty sa nezapočítava hodnota majetku, ktorý sa v majetkovom priznaní neuvádza (odsek 14). Fyzická osoba podľa odseku 1, na ktorú sa nevzťahuje povinnosť podať majetkové priznanie, je povinná predložiť o tejto skutočnosti správcovi dane písomné vyhlásenie najneskôr v lehote na podanie majetkového priznania podľa odseku 2; táto povinnosť sa nevzťahuje na maloletého, za ktorého koná zákonný zástupca, opatrovník alebo pestún. Na podávanie vyhlásenia sa primerane vzťahuje ustanovenie odseku 3.

(6) Majetok podľa odseku 4 sa v majetkovom priznaní uvádza v podrobnom členení; podrobnosti ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Za majetok podľa odseku 4 písm. a) sa považujú aj byty a nebytové priestory. Za majetok podľa odseku 4 písm. b) sa považujú aj peňažné prostriedky v hotovosti v slovenskej mene a v cudzej mene, vklady v bankách a v pobočkách zahraničných bánk v slovenskej mene a v cudzej mene a vklady v bankách so sídlom v zahraničí.

(7) Majetok podľa odseku 4 písm. a) nadobudnutý od 1. septembra 1999 sa na účely majetkového priznania ocení cenou obstarania. Cena obstarania pri odplatnom nadobudnutí majetku podľa odseku 4 písm. a) je dohodnutá kúpna cena, pri bezodplatnom nadobudnutí takého majetku cena podľa osobitného predpisu;[11db]) pri majetku podľa odseku 4 písm. a) obstaranom vlastnou výstavbou sú cenou obstarania výdavky na obstaranie takého majetku.

(8) Majetok podľa odseku 4 písm. b) a c) sa na účely majetkového priznania ocení cenou obvyklou s výnimkou peňažných prostriedkov v hotovosti v slovenskej mene, vkladov v bankách a v pobočkách zahraničných bánk v slovenskej mene a vkladov v bankách so sídlom v zahraničí v slovenskej mene. Peňažné prostriedky v cudzej mene v hotovosti, vklady v bankách a v pobočkách zahraničných bánk v cudzej mene a vklady v bankách so sídlom v zahraničí v cudzej mene sa prepočítajú na slovenskú menu kurzom vyhláseným Národnou bankou Slovenska platným k 31. decembru roka predchádzajúceho roku, v ktorom sa majetkové priznanie podáva. Cenou obvyklou sa na účely majetkového priznania rozumie cena, za ktorú sa v určitom čase a na určitom mieste taký majetok obvykle predáva.

(9) Majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov uvádza v majetkovom priznaní každý z manželov rovnakým dielom.

(10) Majetkový prírastok zisťuje správca dane na základe podaného majetkového priznania. Majetkový prírastok je kladný rozdiel medzi majetkom zisteným z majetkového priznania a z bezprostredne predchádzajúceho majetkového priznania, pričom za bezprostredne predchádzajúce majetkové priznanie sa považuje aj vyhlásenie podľa odseku 5. Ak sa za majetkové priznanie považuje vyhlásenie podľa odseku 5, majetkovým prírastkom sa rozumie kladný rozdiel medzi hodnotou majetku zistenou z posledného majetkového priznania a hranicou na podanie majetkového priznania podľa odseku 5.

(11) Správca dane zistený majetkový prírastok porovná s príjmami fyzickej osoby podľa osobitného zákona[13f]) za obdobie, za ktoré sa majetkové priznanie podáva. Ak správca dane zistí kladný rozdiel, je oprávnený vyzvať fyzickú osobu, aby tento rozdiel preukázala. Správca dane je oprávnený preveriť aj správnosť a úplnosť údajov uvedených v majetkovom priznaní, pričom sa primerane použije § 15.

(12) Ak sa v daňovom konaní preukáže, že majetkový prírastok pochádza z iných ako zo zdanených príjmov, správca dane dodatočne vyrubí fyzickej osobe daň z príjmov fyzických osôb podľa osobitného predpisu,[11dc]) to platí, aj ak sa nepodalo majetkové priznanie alebo vyhlásenie podľa odseku 5 a správca dane zistí, že boli splnené podmienky na podanie majetkového priznania alebo vyhlásenia podľa odseku 5. Na vyrubenie dane sa primerane vzťahuje ustanovenie § 45. Vyrubením dane zodpovednosť podľa osobitného zákona nie je dotknutá.[11dd]) Vyrubenie dane oznámi správca dane generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky; tento postup sa považuje za oznámenie podľa osobitného zákona.[11de])

(13) Postup podľa odseku 12 sa neuplatní, ak fyzickej osobe vznikol majetkový prírastok dedičstvom, darovaním alebo iným prechodom nehnuteľností. Tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitného zákona.[11df])

(14) V majetkovom priznaní sa neuvádza tento majetok:

a) majetok sanitárneho charakteru, ktorý slúži výlučne invalidným osobám a osobám s ťažkým zdravotným postihnutím, napríklad zdravotnícke potreby, vodiaci pes alebo iné veci, ktoré fyzická osoba potrebuje vzhľadom na svoju chorobu alebo telesnú chybu,

b) vlastné umelecké diela,

c) vlastné nehmotné práva priemyselného vlastníctva,[11dg])

d) vlastné autorské práva,

e) nevymožiteľné pohľadávky.

(15) Na účely tohto zákona zdaneným príjmom sa rozumie príjem, ktorý

a) nie je predmetom dane z príjmov fyzických osôb alebo

b) je predmetom dane z príjmov fyzických osôb a je od tejto dane oslobodený, alebo

c) bol súčasťou príjmov alebo základu dane, z ktorých už bola vyrubená alebo dodatočne vyrubená daň z príjmov fyzických osôb alebo paušálna daň, alebo

d) je predmetom dane z príjmov fyzických osôb a je samostatným základom dane na zdanenie osobitnou sadzbou dane,[11dn]) ktorej zrazením sa daňová povinnosť považuje za splnenú.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 11da, 11db, 11dc, 11dd, 11de, 11df, 11dg a 11dh znejú:

„11da) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

11db) Vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov.

11dc) § 13 ods. 4 zákona č. 366/1999 Z. z. v znení zákona č. 466/2000 Z. z.

11dd) Napríklad § 148 a 250 Trestného zákona.

11de) § 158 Trestného poriadku.

11df) Zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

11dg) Zákon č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch v znení neskorších predpisov.

11dh) § 36 zákona č. 366/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

39. § 42 vrátane nadpisu znie:

**„§ 42**
**Určenie dane správcom dane**

Ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,[6eb]) správca dane môže daňový subjekt na jeho podanie vyzvať. Správca dane je oprávnený v prípade nepodania daňového priznania alebo hlásenia v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona[6eb]) určiť daň podľa pomôcok. Ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie ani v lehote určenej vo výzve správcu dane alebo ak neboli odstránené chyby v podanom daňovom priznaní alebo hlásení, správca dane je oprávnený určiť daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si sám zaobstará, a to i bez súčinnosti s daňovým subjektom.“.

40. V § 44 ods. 3 sa bodka na konci nahrádza čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „ak tento zákon neustanovuje inak (§ 42).“.

41. V § 45 ods. 2 sa slová „Vyrubiť a dodatočne vyrubiť daň“ nahrádzajú slovami „Vyrubiť daň alebo rozdiel dane“.

42. V § 45 ods. 3 sa slová „vyrubiť daň alebo dodatočne vyrubiť daň“ nahrádzajú slovami „vyrubiť daň alebo rozdiel dane“.

43. V § 47 odsek 6 znie:

„(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 5 sa nemožno odvolať.“.

44. V § 49 ods. 1 prvá veta znie:

„Ak má daňovník pochybnosti o správnosti zrazenej dane alebo preddavku na daň, môže požiadať o vysvetlenie platiteľa dane v lehote 60 dní odo dňa, keď k zrážke dane alebo k preddavku na daň došlo.“.

45. V § 51 ods. 3 sa slová „pred uplynutím lehoty, v ktorej zaniká právo daň vyrubiť“ nahrádzajú slovami „do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka“.

46. V § 53 ods. 1 v prvej vete sa za slová „ak ide o rozhodnutie“ vkladajú slová „orgánu najbližšie nadriadeného správcovi dane, toto rozhodnutie môže preskúmať ministerstvo, a ak ide o rozhodnutie“.

47. V § 54 odsek 2 znie:

„(2) Zhodne s opravou dane sa opraví aj penále, úrok a zvýšenie dane.“.

48. V § 54 ods. 3 sa za slovo „opatreniach“ vkladajú slová „správcu dane alebo odvolacieho orgánu (§ 48 ods. 1)“.

49. V § 58 odsek 4 znie:

„(4) Platby na vyrubený rozdiel dane, penále, úrok, zvýšenie dane a pokutu musia byť takto výslovne označené.“.

50. § 59 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie:

„(8) Odklad platenia alebo zaplatenia v splátkach možno povoliť podľa tohto zákona, ak je to v súlade s osobitným predpisom.[8g])“.

51. V § 61 odsek 2 znie:

„(2) Výška dane a jej platby sa evidujú na základe predpisových alebo odpisových poukazov.“.

52. V § 61 ods. 3 sa slovo „kreditnej“ nahrádza slovom „debetnej“.

53. V § 61 odsek 9 znie:

„(9) Vzory predpisových, odpisových a platobných poukazov a záznamov k nim určí daňové riaditeľstvo, ak je správcom dane daňový úrad; ak je správcom dane colný úrad, určí ich colné riaditeľstvo.“.

54. § 62 sa vypúšťa.

55. V § 63 odsek 4 znie:

„(4) Ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok vráti, ak je väčší ako 100 Sk. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, preplatok sa vráti do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie; preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie nemožno vrátiť skôr, než do jedného mesiaca po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania (§ 38) za toto zdaňovacie obdobie. Preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o jeho vrátenie bola podaná po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane (§ 45). Žiadosť o vrátenie preplatku alebo o jeho preúčtovanie nepodlieha správnym poplatkom.“.

56. V § 63 ods. 6 v prvej vete sa za slová „správca dane,“ vkladajú slová „a ak ho nemožno použiť podľa odsekov 2 a 3,“.

57. § 63 sa dopĺňa odsekmi 9 a 10, ktoré znejú:

„(9) Ustanovenie odseku 8 sa primerane použije aj na cestnú daň, pri ktorej bolo uplatnené vrátenie podľa osobitného predpisu.[13ea])

(10) Spotrebná daň, na ktorú bolo uplatnené jej vrátenie podľa osobitného zákona,[1b]) sa použije na kompenzáciu nedoplatkov na tej istej dani, na cle a iných platbách. Ak sa spotrebná daň takto nepoužije alebo ak sa použije len čiastočne, použije sa pred jej vrátením na kompenzáciu nedoplatkov na iných spotrebných daniach a dani z pridanej hodnoty[13d]) alebo na iných daniach.[13e]) O vykonaní kompenzácie je správca dane povinný písomne upovedomiť daňový subjekt. Spotrebnú daň, ktorá má byť vrátená na základe uplatnenia jej vrátenia, správca dane použije na kompenzáciu v posledný deň lehoty na vrátenie podľa osobitného zákona.[1b])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13ea znie:

„13ea) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1994 Z. z. o cestnej dani v znení neskorších predpisov.“.

58. V § 65 ods. 1 sa slovo „desať“ nahrádza slovom „šesť“.

59. V § 65 ods. 4 sa bodka na konci nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „to neplatí, ak sa likvidácia podľa osobitného predpisu nevyžaduje.[13eb])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13eb znie:

„13eb) § 68 ods. 2 Obchodného zákonníka.“.

60. V § 65a ods. 3 sa na konci pripája veta, ktorá znie: „Ak sa likvidácia podľa osobitného predpisu nevyžaduje,[13eb]) správca dane daňovú pohľadávku odpíše.“.

61. V § 69 ods. 1 sa slová „sa stal tento nedoplatok splatným“ nahrádzajú slovami „nedoplatok vznikol“.

62. V § 71 ods. 3 sa na konci pripája táto veta:

„Pri určení záložného práva k cenným papierom správca dane prikáže právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu[19c]) registrovať pozastavenie práva nakladať s cenným papierom.“.

63. V § 73 ods. 3 sa za slová „daňový úrad“ vkladajú slová „alebo colný úrad“.

64. V § 76 sa odsek 3 dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) podľa § 17 ods. 9 a 10.“.

65. V § 86 odsek 1 znie:

„(1) Správca dane v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania prikáže právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu[19c]) registrovať pozastavenie práva nakladať s cenným papierom daňového dlžníka.“.

66. V § 86 ods. 2 sa v poslednej vete za slová „správca dane“ vkladajú slová „prostredníctvom obchodníka s cennými papiermi“.

67. § 87g sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak spoluvlastník nehnuteľnosti konal podľa odseku 1 písm. b), správca dane vyhotoví zápisnicu o zrušení dražby a vydá rozhodnutie o prechode spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti, ktorý sa mal dražiť. Proti tomuto rozhodnutiu môžu ostatní spoluvlastníci podať námietku v lehote ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Správca dane zašle právoplatné rozhodnutie na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.[19f]) Ak je daňový dlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, právoplatné rozhodnutie o prechode spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti je pre spoluvlastníka, ktorý uhradil vyvolávaciu cenu spoluvlastníckeho podielu a ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty,

daňovým dokladom podľa osobitného zákona;[19]) to neplatí, ak ide o predaj nehnuteľnosti, ktorý je oslobodený od dane z pridanej hodnoty.“.

68. V § 88 ods. 4 v druhej vete sa vypúšťajú slová „podľa znaleckých odborov“ a tretia veta znie: „Vyvolávaciu cenu určuje správca dane rozhodnutím o určení ceny, pričom vyvolávacia cena sa rovná cene zistenej podľa znaleckého posudku.“.

69. V § 88 odsek 13 znie:

„(13) Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti sa vzťahuje aj na majetok v správe štátneho podniku.[19j])“.

70. Poznámka pod čiarou k odkazu 19k sa vypúšťa.

71. V § 103 ods. 2 sa slovo „Ústredné“ nahrádza slovami „Daňové riaditeľstvo a colné“.

72. V § 103 ods. 3 sa za slovo „úrad“ vkladajú slová „a colný úrad“.

73. V § 103 odsek 4 znie:

„(4) Úľavy z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úrokov podľa odseku 1 písm. a) a odsekov 2 a 3 možno povoliť v súlade s týmto zákonom a s osobitným zákonom.[8g]) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 až 3 sa nevydáva rozhodnutie.“.

74. § 109 znie:

**„§ 109**

(1) Tlačivá, ktorých vzor ustanovuje opatrenie, ktoré vydá ministerstvo podľa § 38 ods. 2, možno po prvýkrát použiť za zdaňovacie obdobie roku 2001. Pri daniach, pri ktorých zdaňovacím obdobím nie je kalendárny rok, možno tlačivá použiť na zdaňovacie obdobie začínajúce sa po 31. decembri 2001; pri daniach, ktoré sa nevyrubujú za zdaňovacie obdobie ani na zdaňovacie obdobie, možno tlačivá použiť, ak daňová povinnosť vznikla po 31. decembri 2001.

(2) Hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov znížených o sumy podľa osobitného zákona,[8bd]) poskytnutých jednotlivým daňovníkom v peňažnej i nepeňažnej forme za uplynulé zdaňovacie obdobie a o zrazených preddavkoch na daň z týchto príjmov sú platitelia dane povinní za uplynulé zdaňovacie obdobie predložiť správcovi dane podľa § 38 ods. 15 po prvýkrát za zdaňovacie obdobie roku 2001.

(3) Tlačivá, ktorých vzor ustanovilo opatrenie, ktoré vydalo ministerstvo podľa § 40 ods. 3 a 5, možno po prvýkrát použiť po 1. januári 2002.“.

75. § 110a sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Majetkové priznanie, na ktorého podanie bol termín najneskôr do 30. septembra 2001 podľa stavu majetku k 1. januáru 2001, podáva sa v termíne najneskôr do 31. januára 2002 podľa stavu majetku k 31. decembru 2000. Ustanovenie § 40 ods. 2 tým nie je dotknuté.“.

76. Slová „doplatok“, „ústredné riaditeľstvo“, „prevádzkareň“ a „cudzina“ sa vo všetkých tvaroch v celom texte zákona nahrádzajú slovami „rozdiel dane“, „daňové riaditeľstvo“, „stála prevádzkareň“ a „zahraničie“ v príslušnom tvare.

**Čl. II**

Zákon Slovenskej národnej rady č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 159/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 317/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 279/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 205/1996 Z. z., zákona č. 329/1997 Z. z. a zákona č. 219/1999 Z. z. sa dopĺňa takto:

Za § 22b sa vkladá § 22c, ktorý znie:

**„§ 22c**

Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa stala vlastníkom bytu alebo vlastníkom nebytového priestoru podľa osobitného predpisu[23]) a právne účinky takého vkladu vznikli pred 1. januárom 2002 podľa osobitného predpisu,[24]) na účely tohto zákona sa považuje za daňovníka dane z bytov od 1. januára 2002 a fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá previedla taký byt alebo nebytový priestor, nepovažuje sa za daňovníka dane z bytov od 1. januára 2002; ustanovenie § 14 zákona sa v tomto prípade nepoužije.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 23 a 24 znejú:

„23) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov.

24) § 28 ods. 5 a § 79d zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. v znení zákona č. 255/2001 Z. z.“.

**Čl. III**

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. decembra 2001 okrem čl. I bodu 16 § 23 ods. 5 písm. s) a t) a bodu 57 § 63 ods. 10 a čl. II, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2002.

**Rudolf Schuster v. r.**

**Jozef Migaš v. r.**

**Mikuláš Dzurinda v. r.**

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.